ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL (nouă)

DOSAR NR. 4059/2/2019

SENTINȚA CIVILĂ NR. 976
Ședința publică din data de 12.12.2019
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE - judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE

Pe rol, soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)", formulate de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității** în contradictoriu cu **pârâtul Melinte Chirilă.**

Dezbaterile orale și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 28.11.2019, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 12.12.2019.

CURTEA,

Prin *cererea* înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal (nouă), la data de 15.07.2019 sub dosar nr.4059/2/2019, **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS)** a chemat în judecată pe pârâtul Melinte Chirilă, solicitând ca instanța să constate că pârâtul a fost colaborator al Securității.

În motivare, partea reclamantă a arătat că verificarea pârâtului a fost declanșată având în vedere calitatea acestuia de membru al Consiliului Local Buciumeni, jud. Galați, în baza art.3 lit.g) coroborat cu art.5 alin.1 din O.U.G. nr.24/2008, ce stabilesc obligația CNSAS de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h^1) din același act normativ.

Pârâtul a întocmit și semnat olograf cu numele real un angajament nedatat, din cuprinsul căruia reiese că a preluat numele conspirativ „Manolescu", activând ca informator în perioada 1983-1989, fiind recrutat în calitate de colaborator de către organele de securitate ale I.J. Galați, în scopul supravegherii informative a IAS Nicoresti, fermele complexului de vaci.

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum: → comentariile negative ale unor persoane la adresa realităților sociale-politice și economice sub regimul comunist din România - notele informative datate 24.05.1988 (dosar nr. I 43212, f. 26), 28.08.1988 (dosar nr. I 43212, f. 22), 28.08.1988 (dosar nr. 16006, vol. 2, f. 20), 28.02.1988 (dosar nr. 140767, vol. 2, f. 6) și declarația din 08.09.1988 (dosar nr. I 6006, vol. 2, f. 22); → intenția de a trece fraudulos frontiera - notele informative datate 08.06.1989 (dosar nr. 144067, f. 9), 22.03.1989 (dosar nr. 144067, f. 11), 30.07.1988 (dosar nr. 143288, f. 2) și 05.03.1988 (dosar nr. 143028, vol. 1, f. 2 și 6).

Analizând informațiile furnizate de către pârât, acestea vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea cuvântului (art.28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art.19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În lumina prevederilor art.2 lit.b) teza I din O.U.G. nr.24/2008, pentru colaborarea prin furnizarea de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Astfel, sunt avute în vedere:

A) comentariile negative ale unor persoane la adresa realităţilor sociale-politice şi economice sub regimul comunist, şi anume:

> notele informative, datate 24.05.1988 şi 28.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul E.G., respectiv: „/.../ Din discuţiile purtate cu unii cetăţeni din satul Tecucel a reieşi faptul că E.G. discută negativ la adresa organelor superioare, este nemulţumit de modul de viaţă pe care-l trăieşte deoarece conducerea superioară cerealele le-a trimis în altă parte decât să le dea la oameni." (dosar nr. 143212, f. 26); „/.../ Din discuţiile purtate cu acesta la magazinul din satul Tecucel a reieşit faptul că nu este mulţumit de modul de viaţă pe care îl duce în această comună, discutând negativ la adresa conducerii superioare de partid şi de stat." (dosar nr. 143212, f. 22);

> nota informativă, datată 28.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul A.V., respectiv: „ /.../ Acesta este profesor de Limba română la Şcoala generală de 10 clase, Buciumeni. Uneori merge la şcoală în stare de ebrietate, nefăcându-şi orele şi apostrofând bunul mers al activităţii. Acesta mai discută unele probleme negative, cu elevii, la adresa conducerii." (dosar nr. 16006, voi. 2, f. 20);

> declaraţia, datată 08.09.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul A.V., respectiv: „/.../ îl cunosc pe numitul A.V., este profesor la Şcoala generală din comuna Buciumeni, dar cu domiciliul stabil în oraşul Arad. În discuţiile pe care le poartă acesta afirmă că în ţara noastră nu se găsesc alimente şi alte bunuri cu care omul să poată trăi. într-o discuţie avută recent cu acesta, a spus că nu are ce mânca şi moare de foame, nu-i ajunge raţia de alimente, atât pentru el cât şi pentru familie. Are o fiică la Iaşi, nu are raţie alimentară pe care să o trimită la Iaşi. În discuţii se manifestă negativ, când e în stare de ebrietate, la adresa partidului şi statului nostru. Menţionez că şi la locul de muncă /.../ vorbeşte despre unele situaţii din ţara noastră în mod negativ. /.../ Sus numitul este prieten cu un anumit N. din oraşul Tecuci, cu care se vizitează, stau până la ore târzii, vizionând filme la un tv. video pe care îl are acesta. /.../ Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau şi o semnez." (dosar nr. 16006, voi. 2,f. 22);

> nota informativă, datată 28.02.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul O.H., respectiv: „/.../ Din discuţiile purtate cu O.H. a reieşit faptul că este nemulţumit de felul cum i se asigură condiţiile de trai de către organele de conducere deoarece raţia îi este insuficientă." (dosar nr. 140767, voi. 2, f. 6).

Faţă de conţinutul acestor informaţii, Securitatea monitoriza cu atenţie orice comentariu negativ la adresa nivelului de trai sub regimului comunist, cunoscut fiind faptul că acesta urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică şi socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viaţă ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului.

Comentariile legate de nivelul de trai reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, întrucât este de notorietate faptul că anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar.

Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii /.../ şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. /.../ Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a

condiţiilor de viată. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viata de zi cu zi a cetăţenilor români." (Raport final - Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - Bucureşti, f. 424).

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii a dispus următoarele:

- Nota lucrătorului: „E. G. nu figurează în evidentele postului de miliţie Buciumeni pe linie de securitate." însemnare marginală, /.../: „Stabiliţi persoanele care au cunoştinţă de aceste manifestări ale obiectivului." (dosar nr. 143212, f. 26);

- Nota lucrătorului: „E.G. este cunoscut în evidentele de securitate cu manifestări duşmănoase."- însemnare marginală, /.../: „Să se identifice persoane ce cunosc manifestările acestuia şi măsuri." (dosar nr. 143212, f. 22);

- Nota lucrătorului: „A.V. este cunoscut în evidentele de securitate cu manifestări duşmănoase.", însemnare marginală, /.../: „Să stabilim persoanele ce au cunoştinţă de atitudinea nepotrivită a acestuia." (dosar nr. 16006, voi. 2, f. 20);

- Nota lucrătorului: „O.H. este lucrat pe linie de securitate întrucât a fost condamnat pentru manifestări"; însemnare marginală, /.../: „Raport şi propunere de scoatere din evidentă." (dosar nr. 140767, vol. 2, f. 6).

B) intenţiile unor persoane de a trece fraudulos frontiera:

>notele informative, datate 08.06.1989 şi 20.03.1989, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C.P., respectiv: - „/.../ am discutat cu mama numitului C.P. şi din discuţiile purtate cu aceasta a rezultat faptul că fiul ei a plecat şi din oraşul Uricani, unde era condamnat la locul de muncă, şi în prezent nu ştie unde este şi bănuieşte că intenţionează să treacă fraudulos frontiera." (dosar nr. 144067, f. 9); - „/.../ Acesta, venind acasă de la şcoală de la Brăila, a discutat cu unii tineri de seama lui că doreşte să plece ilegal în străinătate întrucât acolo o duce mai bine, este mai multă libertate. De faţă era A.V. când acesta a făcut afirmaţiile." (dosar nr. 144067, f. 11);

> nota informativă, datată 30.07.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul H.Ş., respectiv: „/.../ discutând cu acesta, a reieşit faptul că nu este mulţumit de modul de viaţă pe care îl duce în societate şi ar dori să plece în altă ţară capitalistă, că acolo banii şi-i câştigă mai uşor şi are condiţii de viaţă mai bune." (dosar nr. I 43288, f. 2);

> notele informative, datate 05.03.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul M.G., respectiv: -„/.../ în primăvară acesta vrea să plece să se angajeze în apropierea frontierei cu iugoslavii, unde poate va găsi o şansă să părăsească definitiv ţara." (dosar nr.143028, vol. 1, f. 2); - „/.../ Din discuţiile purtate cu numitul M.G. a reieşit faptul că fiul acestuia, /.../ fiul său s-a angajat în apropierea frontierei pentru a găsi o posibilitate de trecere în străinătate." (dosar nr. 143028, voi. 1, f. 6).

Intenţia unei persoane de a părăsi ţara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviţi ca nişte trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reuşeau să-şi îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiţi batjocoritor „fugiţi", iar bunurile rămase în ţară le erau confiscate. Cei ale căror intenţii de plecare definitivă din ţară erau descoperite şi zădărnicite sau prin alte mijloace - erau denumiţi „suspecţi de evaziune" şi persecutaţi de organele represive ale regimului. Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată paşaport, nici măcar pentru o călătorie într-o ţară socialistă. În plus, evoluţia profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcţii şi profesii.

Cât priveşte faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situaţii limită (imposibilitatea părăsirii legale a ţării), cu riscul vieţii - calea forţării frontierei, alegerea acestei soluţii nu făcea din aceste persoane nişte infractori de drept comun, întrucât spre deosebire de situaţia din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activităţi de contrabandă, de trafic de fiinţe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei fiinţe umane: prosperitatea, realizarea personală şi libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice ţară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaţionale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetăţenilor români de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunţarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârşirea uneia dintre aceste infracţiuni duce, potrivit OUG nr.24/2008, la reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, sau, după caz, de lucrător al Securităţii.

De altfel, practica Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi a Curţii de Apel Bucureşti a arătat că intenţia de forţare a frontierei înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire faţă de regimul comunist.

De altfel, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

> Nota lucrătorului: „Numitul C.P. este lucrat pe linie de securitate în TB." însemnare marginală „/.../ „Semnalare la acţiunea Borna." (dosar nr. 144067, f. 9);

> Nota lucrătorului: „Numitul C.P. este elev la Brăila, tatăl său plecat la muncă în Libia. Face afirmaţii că vrea să fugă în străinătate." Însemnare marginală /.../ să se ia notă despre A.V. Să propunem a fi lucrat prin mapă de verificare." (dosar nr. I 44067, f. 11);

> Nota lucrătorului: „H.Ş. este cunoscut în evidenţele de securitate cu intenţii de evaziune."; însemnare marginală „/.../ Este lucrat prin mapă. Nota la material." (dosar nr. I 43288, f. 2);

> Nota lucrătorului: „Numitul M.G. este în evidenţele de securitate ca fost condamnat pentru trecere frauduloasă a frontierei."; însemnare marginală „/.../: „Dacă nu a plecat, să-l lucrăm în mapă de verificare: 1. Investigaţii 2. Încadrare informativă 3. Materialul ce-l are la post 4. Căutare la BID 5. Plan de măsuri 6. Raport pentru deschiderea mapei." (dosar nr. 143028, voi. 1, f. 2);

> Nota lucrătorului: „Numitul M.G. este în evidenţele de securitate ca fost condamnat pentru TFF." însemnare marginală „/.../: Urgent stabiliţi care este domiciliul şi locul de muncă." (dosar nr. 143028, vol. 1, f. 6).

În legătură cu această primă condiţie, interpretarea teleologică a prevederilor art.2 lit.b) duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că există denunţarea unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

Informaţiile vizează îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Şi această condiţie este asigurată deoarece nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoştinţă de situaţiile pe care pârâtul urma să le denunţe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul şi ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situaţia denunţată rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunţate, nu a avut o atitudine precaută şi nici de protejare a celui denunţat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunţat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată în privinţa celuj denunţat, atât timp cât a acceptat că persoana denunţată putea să facă obiectul unor iinvestigaţii suplimentare ale Securităţii, ca rezultat al denunţului său. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de urmărire şi verificare şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice), dreptului la libertatea cuvântului (art. 28 din Constituţia României din 1965, art. 19 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice), precum şi dreptul la libera circulaţie (art. 12 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

În drept, reclamantul a invocat art.2 lit.b), art.3 lit.g), art.5 alin.1, art.8 lit.a) şi art.11 alin.1 ale O.U.G. nr.24/2008, art.31 alin.1 şi art.35 alin.5 lit.a) din Regulamentul de organizare şi funcţionare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr.2/2008, art.194 CPC.

În dovedire, a fost propusă spre administrare proba cu înscrisuri.

În etapa procedurii scrise, fiindu-i comunicată cererea de chemare în judecată, **pârâtul Melinte Chirilă** a depus ***întâmpinare*** la data de 27.08.2019, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În apărare, pârâtul a susţinut că a intrat în vizorul Securităţii încă din anul 1980 când în comună au venit doi cetăţeni din Austria, cu care a legat o relaţie apropiată, aspect ce rezultă din Raportul din 17.05.1980, din Nota informativa din 28.03.1980, Referatul de investigaţii din 21.05.1980, Nota în legătură cu numitul Melinte Chirila, Nota informativa semnata .... Nota informativa semnata .... , dar si a Raportului cu propunere de recrutare in calitate de colaborator.

Din notele informative enumerate anterior rezultă cu certitudine faptul că a fost urmărit de Securitate, fiind denunţat pentru că s-a lăudat că s-a împrietenit cu cei doi austrieci, că le-a vândut diverse obiecte, inclusiv un gramofon, obţinând astfel dolari pe care nu i-a declarat la Poliţie, deşi în perioada respectivă exista interdicţia legala de a deţine valută.

În acest context, lt.col. .... a propus să fie "recrutat" în calitate de colaborator, realitatea fiind însă că a fost chemat la interogatoriu, i s-a adus la cunoştinţă faptul că Securitatea este la curent cu relaţia sa cu austriecii şi a fost ameninţat cu pierderea locului de muncă şi închisoarea, dar şi cu repercusiuni asupra familiei şi rudelor apropiate.

Avea doar 25 de ani, era lipsit de orice fel de experienţă de viaţă, regimul comunist era renumit pentru duritatea cu care sancţiona orice presupus act de trădare, astfel încât a considerat, în mod absolut, că singura şansă de a scăpa de repercusiunile politice era să accepte propunerea de a colabora cu Securitatea.

De altfel, aceste aspecte rezultă chiar şi din Raportul cu propuneri de înregistrare in calitate de colaborator a numitului Melinte Chirila şi folosirea lui în zootehnie la IAS Nicoresti, din 10.03.1983, întocmit de lt.col. .... în cuprinsul acestuia arătându-se că «s-au purtat discuţii referitoare la activitatea sa din trecut şi prezent a familiei şi rudelor apropiate» - ceea ce se traduce prin aceea că i s-au comunicat o serie de detalii exacte ale unor conversaţii, activităţi ale familiei, de natură să îi întărească convingerea că era monitorizat atent; «s-au purtat discuţii privitoare la locul de muncă şi la domiciliu, axându-ne pe unele aspecte negative» - aceasta exprimare ascunzând, în realitate, ameninţările care i-au fost aduse cu privire la unele probleme de la serviciu.

Discuţia amintită în Raport a reprezentat, în realitate, un interogatoriu dur, condus de un lucrător de Securitate experimentat, care a ştiut cum să îl ameninţe pentru a obţine efectul scontat, astfel că, la finele interogatoriului, a scris, după dictare, angajamentul existent la

dosar. Își amintește că a trebuit să scrie angajamentul de câteva ori, pana când scrisul a devenit suficient de citeț, întrucât la început îi tremura mâna atât de tare încât scrisul era ilizibil. Faptul că angajamentul a fost dictat poate fi dedus și din limbajul folosit.

Art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 presupune îndeplinirea cumulativă a doua condiții: persoana sa fi furnizat informații, sub orice forma, organelor de Securitate, informații care sa se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist; - aceste informații furnizate sa vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În ceea ce privește prima condiție, amenințările la care a fost supus sunt de natură să îi vicieze consimțământul referitor la oferirea de informații, în practica și doctrina post-decembristă recunoscând nulitatea absolută a unor acte juridice, chiar și în formă autentică (de exemplu, actele de donație pentru imobile în favoarea statului comunist), tocmai pentru lipsa consimțământului, astfel că angajamentul și notele informative depuse la dosar sunt lovite de nulitate absolută.

Nu îndeplinită nici cea de-a doua condiție impusă de legiuitor pentru constatarea calității de colaborator al Securității, întrucât analiza informațiilor furnizate denotă că se face trimitere la tendințe politice necorespunzătoare, fenomene negative care se manifesta in rândul muncitorilor, or, acestea reprezintă referiri cu caracter prea mare de generalitate pentru a fi considerate denunțuri privind atitudini potrivnice regimului comunist.

Aceste note și rapoarte nu pot, prin modul lor de redactare, să conducă la concluzia îndeplinirii și a condiției vizării îngrădirii drepturilor și libertăților fundamentale.

Astfel, primele note informative scrise se refereau la evenimente ce nu aveau nicio legătură cu partidul, pur și simplu povestea informații auzite de la cetățeni din comuna, despre uciderea unui copil, auto-stopiști.

Fiind atenționat asupra necesitații de a prezenta informații concrete, a încercat să nu provoace niciun fel de consecințe prin notele informative scrise, alegând să aducă la cunoștință autorităților manifestările negative ale persoanelor care erau deja cunoscute la nivelul comunei ca fiind urmărite de Securitate, pentru activitatea anterioară.

Acest lucru poate fi verificat cu ușurință prin analiza notelor de pe marginea notelor sale informative, în sensul că "E.G. este cunoscut in evidențele de securitate cu manifestări dușmănoase» (fila 10 Nota de constatare), «A.V. este cunoscut în evidentele noastre de securitate deoarece a fost avertizat pe linie de securitate » (fila 12), «H.S. este cunoscut in evidentele de securitate cu intenții de evaziune» (fila 15), «numitul M.G. este in evidentele de securitate ca fost condamnat pentru trecere frauduloasa a frontierei» (fila 16), «O.H. este cunoscut in evidentele noastre de securitate ca avand o manifestare dusmanoasa la adresa conducerii» (fila 17), astfel încât notele pârâtului nu erau de natură sa aducă vreo atingere drepturilor acestora, cu atât mai mult cu cât verificările acestor persoane se făceau prin mai multe persoane, deci și în lipsa informărilor sale persoanele respective ar fi fost in vizorul Securității.

Activitatea pârâtului a fost analizată anual de către lt.col. .... acesta solicitând în 1984 sa fie verificat mai corespunzător întrucât nu raportase nimic concret, la 15.08.1985 se arata ca nu am prezentat nicio informație din 05.04.1984, motiv pentru care se arata în Raport că «i s-a făcut instructajul necesar si i s-a aratat importanta de colabora», ceea ce, in realitate, însemna ca a fost supus unui noi interogatoriu.

În aceste condiții, a fost nevoit să scrie o serie de note informative despre persoanele cunoscute ca având probleme cu securitatea, motiv pentru care, în cuprinsul analizei activității desfășurate în 1987-1988 se arată că «în munca sa putea și poate face mai mult pentru munca de securitate, dar da dovada de comoditate».

Probabil sesizând lipsa informațiilor concrete, a început să primească solicitări de a da informații cu privire la anumiți colaboratori ai Securității, respectiv persoanele indicate doar cu inițiale, putându-se observa că un număr de 26 de note informative se referă la aceste persoane, despre toate arătând că au un comportament pozitiv.

În rapoartele în care este analizată activitatea sa se subliniază faptul că nu a fost recompensat în niciun fel pentru informațiile oferite, ceea ce subliniază lipsa de importanță a

informaţiilor furnizate de mine. În practica si doctrina aplicabilă s-a apreciat constant asupra modalităţii de caracterizare a informaţiilor furnizate de colaboratorii Securităţii.

Prin acţiunea introductivă se încalcă dispoziţiile Convenţiei Europene a Drepturilor Omului şi practica CEDO, această Convenţie făcând parte din dreptul intern, potrivit art.11 şi art.20 din Constituţie, iar jurisprudenţa instanţei europene fiind direct aplicabilă în sistemul românesc de drept, sens în care invocă art.7 din Convenţie care garantează oricărui cetăţean român dreptul de a nu fi condamnat pentru acte care nu constituiau, la data comiterii lor, fapte incriminate de dreptul intern sau internaţional, precum şi Hotărârea CEDO din 24 iulie 2008 în cauza *Konovov c. Letonia.*

În consecinţă, în cauză nu îndeplinite ambele condiţii impuse de către legiuitor pentru constatarea calităţii de colaborator al Securităţii, motiv pentru care s-a solicitat respingerea acţiunii.

În drept, nu au fost invocate alte dispoziţii legale.

În dovedire, a fost propusă spre administrare proba cu înscrisuri.

La termenul de judecată din 17.10.2019, **pârâtul Melinte Chirilă** a depus o ***completare la întâmpinare***, prin care s-au invocat excepţiile de inadmisibilitate a acţiunii şi de lipsă calitate procesuală activă a CNSAS, arătându-se în esenţă că la data de 06.05.2019 a fost exclus din partidul al cărui membru era, iar prefectul judeţului Galaţi a emis ordinul nr.164/14.05.2019 prin care constata încetarea de drept a mandatului său de consilier local, motiv pentru care la data de 15.07.2019 când a fost învestită Curtea de Apel Bucureşti nu mai avea calitatea prevăzută de lege.

Curtea a încuviinţat administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar, în cond. art.255 şi art.258 CPC, fiind admisibilă şi de natură a duce la soluţionarea cauzei.

Analizând probele administrate în cauză, Curtea reţine următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (CNSAS) a solicitat instanţei să constate că pârâtul Melinte Chirilă a fost colaborator al Securităţii.

În acest sens, reclamantul CNSAS face referire în cererea de chemare în judecată la o serie de note informative şi declaraţii, ce nu au fost contestate de pârâtul Melinte Chirilă sub aspectul redactării şi al conţinutului:

→ notele informative datate 24.05.1988 şi 28.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul E.G.: „Din discuţiile purtate cu unii cetăţeni din satul Tecucel a reieşi faptul că E.G. discută negativ la adresa organelor superioare, este nemulţumit de modul de viaţă pe care-l trăieşte deoarece conducerea superioară cerealele le-a trimis în altă parte decât să le dea la oameni." (fila 105 dosar) şi „Din discuţiile purtate cu acesta la magazinul din satul Tecucel a reieşit faptul că nu este mulţumit de modul de viaţă pe care îl duce în această comună, discutând negativ la adresa conducerii superioare de partid şi de stat." (fila 104 dosar);

→ nota informativă datată 28.08.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul A.V.: „Acesta este profesor de Limba română la Şcoala generală de 10 clase, Buciumeni. Uneori merge la şcoală în stare de ebrietate, nefăcându-şi orele şi apostrofând bunul mers al activităţii. Acesta mai discută unele probleme negative, cu elevii, la adresa conducerii." (fila 107 dosar);

→ declaraţia datată 08.09.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul A.V.: „Îl cunosc pe numitul A.V., este profesor la Şcoala generală din comuna Buciumeni, dar cu domiciliul stabil în oraşul Arad. În discuţiile pe care le poartă acesta afirmă că în ţara noastră nu se găsesc alimente şi alte bunuri cu care omul să poată trăi. Într-o discuţie avută recent cu acesta, a spus că nu are ce mânca şi moare de foame, nu-i ajunge raţia de alimente, atât pentru el cât şi pentru familie. Are o fiică la Iaşi, nu are raţie alimentară pe care să o trimită la Iaşi. În discuţii se manifestă negativ, când e în stare de ebrietate, la adresa partidului şi statului nostru. Menţionez că şi la locul de muncă (...) vorbeşte despre unele situaţii din ţara noastră în mod negativ. (...) Sus numitul este prieten cu un anumit N. din oraşul Tecuci, cu care se vizitează, stau până la ore târzii, vizionând filme la un tv. video pe

care îl are acesta. (...) Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau şi o semnez." (filele 108 - 110);

→ nota informativă datată 28.02.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul O.H.: „(...) Din discuţiile purtate cu O.H. a reieşit faptul că este nemulţumit de felul cum i se asigură condiţiile de trai de către organele de conducere deoarece raţia îi este insuficientă." (fila 122 dosar);

→ notele informative datate 08.06.1989 şi 22.03.1989, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C.P.: „am discutat cu mama numitului C.P. şi din discuţiile purtate cu aceasta a rezultat faptul că fiul ei a plecat şi din oraşul Uricani, unde era condamnat la locul de muncă, şi în prezent nu ştie unde este şi bănuieşte că intenţionează să treacă fraudulos frontiera." (fila 112 dosar) şi „Acesta, venind acasă de la şcoală de la Brăila a discutat cu unii tineri de seama lui că doreşte să plece ilegal în străinătate întrucât acolo o duce mai bine, este mai multă libertate. De faţă era A.V. când acesta a făcut afirmaţiile." (fila 113 dosar);

→ nota informativă datată 30.07.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul H.Ş.: „discutând cu acesta, a reieşit faptul că nu este mulţumit de modul de viaţă pe care îl duce în societate şi ar dori să plece în altă ţară capitalistă, că acolo banii şi-i câştigă mai uşor şi are condiţii de viaţă mai bune." (fila 115 dosar);

→ notele informative datate 05.03.1988, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul M.G.: „în primăvară acesta vrea să plece să se angajeze în apropierea frontierei cu iugoslavii, unde poate va găsi o şansă să părăsească definitiv ţara." (fila 117 dosar) şi „Din discuţiile purtate cu numitul M.G. a reieşit faptul că fiul acestuia, (...) fiul său s-a angajat în apropierea frontierei pentru a găsi o posibilitate de trecere în străinătate." (fila 119 dosar).

Pe baza informaţiilor furnizate de pârât, lucrătorii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

→ Nota lucrătorului: „E. G. nu figurează în evidentele postului de miliţie Buciumeni pe linie de securitate." însemnare marginală „Stabiliţi persoanele care au cunoştinţă de aceste manifestări ale obiectivului." (fila 105 dosar);

→ Nota lucrătorului: „E.G. este cunoscut în evidentele de securitate cu manifestări duşmănoase."- însemnare marginală „Să se identifice persoane ce cunosc manifestările acestuia şi măsuri." (fila 104);

→ Nota lucrătorului: „A.V. este cunoscut în evidentele de securitate cu manifestări duşmănoase.", însemnare marginală „Să stabilim persoanele ce au cunoştinţă de atitudinea nepotrivită a acestuia." (fila 107 dosar);

→ Nota lucrătorului: „O.H. este lucrat pe linie de securitate întrucât a fost condamnat pentru manifestări"; însemnare marginală „Raport şi propunere de scoatere din evidentă." (fila 122 dosar);

→ Nota lucrătorului: „Numitul C.P. este lucrat pe linie de securitate în TB." însemnare marginală „Semnalare la acţiunea Borna." (fila 112 dosar);

→ Nota lucrătorului: „Numitul C.P. este elev la Brăila, tatăl său plecat la muncă în Libia. Face afirmaţii că vrea să fugă în străinătate." însemnare marginală „să se ia notă despre A.V. Să propunem a fi lucrat prin mapă de verificare." (fila 113 dosar);

→ Nota lucrătorului: „H.Ş. este cunoscut în evidenţele de securitate cu intenţii de evaziune." însemnare marginală „Este lucrat prin mapă. Nota la material." (fila 115 dosar);

→ Nota lucrătorului: „Numitul M.G. este în evidenţele de securitate ca fost condamnat pentru trecere frauduloasă a frontierei." însemnare marginală „Dacă nu a plecat, să-l lucrăm în mapă de verificare: 1. Investigaţii 2. Încadrare informativă 3. Materialul ce-l are la post 4.Căutare la BID 5. Plan de măsuri 6. Raport pentru deschiderea mapei." (filele 117-118 dosar);

→ Nota lucrătorului: „Numitul M.G. este în evidenţele de securitate ca fost condamnat pentru TFF." însemnare marginală „Urgent stabiliţi care este domiciliul şi locul de muncă." (fila 119 dosar).

În drept, potrivit art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin ***colaborator al Securităţii*** se înţelege ***„persoana care a furnizat informaţii****, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii,* ***prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist*** *şi* ***care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului****. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. (…)*". [s.n.]

Din interpretarea textului legal menţionat în precedent, respectiv prima teză a art.2 alin.1 lit.b) din O.U.G. nr. 24/2008, rezultă că o constatare a faptului că o persoană a fost colaborator al Securităţii în sensul legii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiţii: **(1)** prima condiţie este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, **(2)** a doua condiţie vizează conţinutul informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, **(3)** iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Faţă de materialul probator administrat în cauză de reclamantul CNSAS, reiese că prima condiţie, astfel cum a fost menţionată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul Melinte Chirilă furnizând informaţii sub forma unor note scrise şi declaraţii.

În acest sens, constată Curtea că art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea *„informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii*".

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituţională a României a judecat în sensul că *„sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale*".

În cauza de faţă însă, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părţii pârâte Melinte Chirilă de a fi furnizat informaţii organelor Securităţii, pârâtul necontestând nici redactarea şi nici conţinutul înscrisurilor ce i-au fost opuse.

Sub aspectul celei de-a doua şi celei de-a treia condiţii cerute de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, în raport de conţinutul notelor informative şi al declaraţiilor, Curtea reţine că prin informaţiile furnizate pârâtul a denunţat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea, după caz, fie a libertăţii de exprimare, fie a dreptului la viaţă privată, fie a libertăţii de mişcare aparţinând persoanelor vizate şi fiind de natură a atrage consecinţe negative asupra persoanelor indicate.

Aşadar, în cauza de faţă sunt îndeplinite şi celelalte două condiţii prevăzute de dispoziţiile art.2 lit.b) prima teză din O.U.G. nr.24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fi adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat, în funcţie de fiecare situaţie, fie o aprofundare a urmăririi informative a unor persoane deja aflate în evidenţele Securităţii, fie declanşarea urmării informative pentru persoane cu privire la care Securitatea nu cunoştea despre intenţii sau manifestări.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit libertatea de mişcare şi dreptul la viaţă privată, prevăzute de art.12 şi art.17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974, precum şi libertatea de exprimare, prevăzută de art.28 din Constituţia României din 1965, respectiv de art.19 din Pactul menţionat anterior.

Libertatea de exprimare implică nu doar dreptul de răspândi informaţii şi idei de orice fel, dar şi dreptul de a căuta şi primi astfel de idei şi informaţii.

Aspectele de fapt învederate de pârât denunţau o atitudine potrivnică regimului comunist, delaţiunile pârâtului informând Securitatea asupra criticilor formulate de E.G., A.V. şi O.H. cu privire la regimul comunist, interferând cu posibilitatea de a răspândi în acele cazuri, într-o formă critică, idei despre conducerea comunistă a statului.

Pe de altă parte, a intervenit şi o atingere a vieţii private, căci aceasta este menită să asigure dezvoltarea, fără interferenţe exterioare, a personalităţii fiecărui individ, inclusiv în relaţie cu alte fiinţe umane, existând o zonă de interacţiune a persoanei cu ceilalţi, chiar şi într-un spaţiu public, care poate intra în aria vieţii private; or, cunoaşterea relaţiilor persoanelor respective privea tocmai această zonă de interacţiune într-un spaţiu care intra în zona vieţii private.

Totodată, prevenirea trecerii frauduloase a frontierei de stat nu poate fi înţeleasă în sensul dat noţiunii astăzi, când libertatea de mişcare, de circulaţie, este indubitabil recunoscută şi respectată de autorităţile statale, ci trebuie privită în conjunctura specifică epocii, într-un context în care o astfel de libertate nu era recunoscută oricărui cetăţean, astfel încât singura variantă de a obţine libertatea, ca dimensiune inerentă oricărei fiinţe umane, era aceea de a încerca părăsirea teritoriului pe care se exercita autoritatea acelui regim totalitar prin trecerea frontierei în alte condiţii decât cele permise de normele edictate de regimul comunist.

În plus, informarea despre pretinsa intenţie a unui cetăţean de a pleca definitiv din ţară implica în mod cert încunoştinţarea despre o activitate potrivnică regimului comunist, o astfel de conduită urmărită apărând ca o expresie a nemulţumirii şi protestului faţă de condiţiile de viaţă din statul comunist, fiind de notorietate opoziţia exponenţilor acelui regim la a permite cetăţenilor români în anii ´80 părăsirea teritoriului României.

De asemenea, Curtea subliniază că nu este pertinentă apărarea pârâtului cum că informaţiile respective ar fi fost deja cunoscute de autorităţile din epocă, întrucât rezoluţiile ofiţerului de Securitate pe fiecare dintre notele informative sunt în sensul luării de măsuri în raport de persoanele vizate, iar nu de inacţiune întrucât delaţiunile nu ar fi constituit vreo noutate.

Pe cale de consecinţă, Curtea observă că sunt întrunite în cauza de faţă condiţiile instituite de art.2 alin.1 lit.b) prima teză din OUG nr.24/2008 pentru a constata că pârâtul a fost „colaborator al Securităţii".

De altfel, situaţia pârâtului Melinte Chirilă constituie un caz clar de colaborare cu Securitatea, date fiind nenumăratele delaţiuni ale acestuia, caracterul intruziv al informaţiilor în viaţa privată a persoanelor vizate şi potenţialul cert de afectare a situaţiei acelor persoane în faţa autorităţilor comuniste.

Chiar dacă pârâtul nu a fost recompensat financiar de Securitate pentru activitatea desfăşurată, nu se poate afirma că acesta nu a susţinut activitatea organelor Securităţii, date fiind delaţiunile numeroase şi variate privind mai multe persoane vizate de Securitate.

Referirile la pretinsa viciere a consimţământului sunt lipsite de pertinenţă, întrucât împrejurările ce exclud incidenţa art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, cu consecinţa că persoana respectivă nu este considerată colaborator al Securităţii, reies din conţinutul textului amintit, respectiv furnizarea de *„informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată"* şi *„persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani"*.

Or, pârâtul nu se află în niciuna dintre cele două situații avute în vedere de art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, nedemonstrând faptul de a se fi aflat la data furnizării notelor informative și declarațiilor în vreo anchetă sau proces pentru motive politice. Astfel, pârâtul face referire la împrejurări din perioada anilor 1980 – 1983 sub aspectul contextului recrutării sale de către Securitate, deși delațiunile ce îi sunt opuse în acest proces datează din perioada 1988 – 1989. În plus, reținerea faptului de a fi fost colaborator al Securității nu se întemeiază pe angajamentul de colaborare semnat de pârât, ci pe conținutul și pe efectul delațiunilor furnizate organului de represiune al regimului comunist.

Totodată, la data furnizării delațiunilor, pârâtul avea aproximativ 30 de ani, depășind așadar vârsta de 18 ani la care o persoană fizică dobândește capacitate deplină de exercițiu, fiind prezumată a avea discernământ și, astfel, posibilitatea de a înțelege implicațiile propriilor fapte.

În consecință, aspectele invocate de partea pârâtă sunt de natură a explica alegerea sa de a colabora cu organele Securității, fără însă a înlătura incidența art.2 lit.b) din O.U.G. nr.24/2008, cu atât mai mult cu cât schimbarea locului său de muncă nu implica vreo dimensiune devalorizantă asupra persoanei pârâtului, în orice meserie acesta putându-și asigura în mod onest mijloacele bănești necesare traiului.

Este eronată invocarea art.7 din Convenția (europeană) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul nu este judecat în acest proces pentru vreo infracțiune, ci se verifică într-un proces de contencios administrativ dacă a colaborat cu Securitatea în sensul O.U.G. nr.24/2008.

Curtea mai arată că este nerelevant faptul că pârâtul a fost exclus din partidul politic al cărui membru era și, în acest context, s-a constatat de către prefect încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale, a mandatului de consilier local în cadrul Consiliului Local al comunei Buciumeni, jud. Galați.

Astfel, disp. art.5 alin.1 din O.U.G. nr.24/2008 prevăd că ***„Persoanele care candidează, au fost alese** sau au fost numite **în una dintre demnitățile ori funcțiile prevăzute la art.3 lit.b) - h^1)**, cu excepția celor care la data de 22 decembrie 1989 nu împliniseră vârsta de 16 ani, fac o declarație pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa la prezenta ordonanță de urgență, în sensul că au avut sau nu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. **Verificarea calității de lucrător al Securității ori de colaborator al acesteia se face din oficiu pentru persoanele care au candidat, au fost alese** sau numite în demnitățile ori **în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h^1)**, inclusiv pentru cele aflate în exercițiul respectivelor demnități ori funcții la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“*, iar la art.3 lit.g) din același act normativ figurează menționați *„primarii, viceprimarii, consilierii județeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului București, **consilierii locali**“* [s.n.].

Din interpretarea normei legale menționate, Curtea constată că intră în atribuția CNSAS de a proceda la verificarea din oficiu a calității de lucrător/colaborator al Securității inclusiv în cazul persoanelor care au candidat sau au fost alese în demnitățile ori funcțiile anume prevăzute de legiuitor.

În cauză este necontestat faptul că pârâtul a candidat și a fost ales în Consiliul Local al comunei Buciumeni, verificările efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității fiind consecința candidaturii amintite.

În plus, prin decizia nr. 1512/2009, Curtea Constituțională, respingând excepția de neconstituționalitate a art. 5 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, a arătat în considerente că *„În ceea ce privește prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, care instituie în sarcina persoanelor care candidează, care au fost alese sau care au fost numite în anumite demnități ori funcții obligația de a declara pe propria răspundere dacă au avut sau nu calitatea de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Curtea constată că nu sunt de natură să aducă exercițiului unor drepturi restrângeri contrare dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală. Unul dintre autorii excepției susține că obligația impusă de textul de lege criticat "reprezintă o formă indirectă de restrângere a unor drepturi*

și libertăți prin împiedicarea accesului liber la ocuparea unei funcții sau a unei demnități publice". Curtea nu poate reține o astfel de critică, prevederile art. 5 alin. (1) din ordonanța de urgență constituind, în realitate, o expresie a dispozițiilor art. 31 din Constituție, care consacră dreptul oricărei persoane de a avea acces la orice informație de interes public. De altfel, ***Curtea constată că nu poate analiza interpretarea dată de autorul excepției, în sensul că măsura constatării calității de colaborator sau lucrător al Securității nu este necesară față de persoanele care au candidat pentru obținerea unui post, dar au fost respinse, și nici față de cele care nu mai ocupă o demnitate sau o funcție publică. Aceasta deoarece Curtea nu poate cenzura oportunitatea unei reglementări edictate de legiuitor cu respectarea prerogativelor sale constituționale.*** *De asemenea, instanța de contencios constituțional nu deține competențe în ceea ce privește controlul modului concret de aplicare în practică a normelor legale.".*

În aceste condiții, sunt lipsite de temei ***excepțiile de inadmisibilitate*** și de ***lipsă calitate procesuală activă***, invocate de pârât, fiind nerelevantă pierderea de către pârâtul Melinte Chirilă la 14.05.2019 a calității în considerarea căreia s-a efectuat verificarea sa de către CNSAS, întrucât determinantă este deținerea acelei calități la orice moment ulterior intrării în vigoare a O.U.G. nr.24/2008, iar nu la data învestirii instanței.

Față de cele arătate în precedent, ***Curtea*** va admite acțiunea, astfel cum a fost formulată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate excepțiile de inadmisibilitate și lipsă calitate procesuală activă, astfel cum au fost invocate de partea pârâtă.

Admite cererea formulată de **reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul Melinte Chirilă**, cu domiciliul în comuna .... județ Galați.

Constată că pârâtul Melinte Chirilă a fost „colaborator al Securității" în sensul art.2 lit.(b) din O.U.G. nr.24/2008.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare; calea de atac se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată azi, 12.12.2019, în cond. art.402 din Legea nr.134/2010 republicată, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE, BOGDAN CRISTEA

GREFIER, CRISTINA MANOLACHE

04.09.2023 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA a VIII-a cont. adm. fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 4059/2/2019 se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF,

S-a anulat chitanța/taxa de vărsământ Nr. .... în valoare de 2 lei
GREFIER ȘEF

Def. prin dec. nr. 2119/07.04.2022 ds. 4059/2/2019 ICCJ

Red.. Tehnored. Judecător ... 03.2020
— art.16 alin.3 teza finală din ... 2004 republicată, în contextul volumului de activitate înregistrat de judecătorul redactor

Comunicate 2 ex./ 19.03.2020 /Semnătura